

Hajjens förtjänster och nyttor

När föreskrevs hajj?

Hajj föreskrevs enligt den starkaste åsikten **år 9 efter hijra** – det år då delegationer anlände till Medina och sūrat Āl ‘Imran uppenbarades, med Allahs ord: *”Och Allah har förpliktat människorna att vallfärda till huset – den som förmår ta sig dit.”* (Āl ‘Imran: 97)

Hajjens regel

Hajj är **obligatoriskt** och en av islams pelare. Ibn ‘Omar berättar att Profeten ﷺ sade: *”Islam är byggt på fem: vittnesbördet om att det inte finns någon gud utom Allah och att Muhammad är Hans sändebud, att förrätta bönen, att betala zakat, hajj och att fasta i Ramadan.”* (Bukhari 8, Muslim 16)

Är hajj omedelbart skyldigt?

Ja, hajj är **omedelbart skyldigt**. Abū Hurayra berättar: *”Profeten ﷺ höll tal och sade: ’O människor, Allah har föreskrivit hajj för er – vallfärda därför.’”* (Muslim 1337)

Ibn ‘Abbas berättar att Profeten ﷺ sade: *”Den som avser hajj ska skynda*

sig, ty man kan insjukna, kamelen kan gå vilse och hinder kan uppstå.” (Abū Dawūd 1732, Ibn Maja 2883, Ahmad 1836) – de två versionerna stärker varandra. (Se al-Albanis *Irwa’ al-Ghalil* 4/168)

Shafi‘iterna anser att det kan skjutas upp, med hänvisning till att Profeten ﷺ sköt upp det till år 10. Men svaret på detta är att han bara sköt upp det ett år – medan de tillåter uppskjutning utan tidsgräns. Dessutom ville han rena huset från polyteister och den nakna hajjen, och han var upptagen med de delegationer som anlände för att förkunna sin islam.

Hajj är skyldigt **en gång i livet**. Profeten ﷺ tillfrågades om det var obligatoriskt varje år, och sade: *”Hade jag sagt ja hade det blivit obligatoriskt och ni hade inte klarat det.”* (Muslim 1337)

Hajjens förtjänster

1. Abū Hurayra berättar att Profeten ﷺ tillfrågades om den bästa handlingen och svarade: *”Tro på Allah och Hans sändebud.”* *”Sedan?”* *”Jihad för Allahs skull.”* *”Sedan?”* *”En välgodkänd hajj.”* (Bukhari 26, Muslim 83)

Den välgodkända hajjen innebär att den finansieras med tillåtna medel, att man håller sig fri från synd och tvist, att riterna utförs enligt sunnan, att den görs uppriktigt för Allah – och att den inte följs av olydnad.

2. *”Den som hajjar för Allahs skull utan att begå sedlöshet eller synd återvänd som den dag hans moder födde honom.”* (Bukhari 1449, Muslim 1350)

3. *”Umra till umra är gottgörelse för vad som sker däremellan, och den välgodkända hajjen har ingen annan belöning än Paradiset.”* (Bukhari 1683, Muslim 1349)

4. ‘Āisha frågade Profeten ﷺ om kvinnor ska delta i jihad. Han svarade: *”Er bästa och vackraste jihad är en välgodkänd hajj.”* Därefter sade ‘Āisha: *”Jag ska aldrig lämna hajjen efter att ha hört detta från Profeten ﷺ.”* (Bukhari 1762)

5. *”...och hajj utplånar allt som kom före det.”* (Muslim 121)

6. *”Utför hajj och umra regelbundet, ty de befriar från fattigdom och synder som bälgen befriar järnet, guldets och silvrets från orenheter.”* (at-

Tirmidhi 810, al-Nasa'i 2631 – godkänd av al-Albani i *al-Silsila al-Sahihah* (1200)

7. *”Den stridande för Allahs skull, hajj-pilgrimerna och umra-pilgrimerna är Allahs gäster – Han kallade dem och de svarade, de bad Honom och Han gav dem.”* (Ibn Maja 2893 – godkänd av al-Albani i *al-Silsila al-Sahihah* 1820)

Hajjens nyttor

Allah säger: *”...för att de ska bevittna nyttor för sig.”* (al-Hajj: 28)

Religiösa nyttor: Att vinna Allahs välbehag, att återvända med alla synder förlåtna, och de enorma belöningarna som bara finns på dessa platser – bönen i al-Masjid al-Haram är hundratusen gånger mer värd, och tawaf och sa'y finns inte någon annanstans. Därtill mötet med muslimer från hela världen, mötet med lärde och möjligheten att ställa frågor och lära sig.

Världsliga nyttor: Handel och övriga inkomstkällor som är kopplade till hajjen.

Hajjens visdom och dess inverkan på själen

Hajjens riter bär på djupa innebörder för den som förunnas att förstå och handla efter dem:

Resan till hajj påminner pilgrimmen om sin resa till Allah och det eviga livet. Precis som denna resa innebär avsked från nära och kära, innebär resan till det eviga livet detsamma. Och precis som resanden provianterar för att nå sin destination, bör man förbereda sig för mötet med Allah – som Han säger: *”Och proviantera er – den bästa proviantieringen är fromheten.”* (al-Baqara: 197)

Ihramkläderna påminner om svepduken man ska svepas i – vilket uppmanar till att befria sig från synder. Precis som man avkläder sig sina vanliga kläder bör man avkläda sig synderna, och precis som man ikläder sig två rena vita plagg bör hjärtat och lemmarna vara rena från syndens mörker.

Talbiyyan vid miqat – att säga *”Labbayk Allahumma labbayk”* – innebär att man svarar sin Herres kallelse. Hur kan man då fortsätta med synder och inte svara Allah i att lämna dem?

Att avstå från det förbjudna under ihram och ägna sig åt talbiyya och dhikr visar hur en muslim bör vara – det är en träning för själen och en vana att lämna även tillåtna saker som Allah förbjudit just här. Hur mycket mer bör man då hålla sig från det Allah alltid förbjudit?

Inträdet i al-Masjid al-Haram – som Allah gjort till en fristad – påminner om tryggheten på uppståndelsens dag, som endast uppnås genom tawhid och att undvika shirk. Allah säger: *”De som tror och inte blandar sin tro med orättvisa – de har tryggheten och de är rättleda.”* (al-An‘am: 81)

Kysen av den Svarta stenen uppfostrar pilgrimmen i att följa sunnan och inte ifrågasätta Allahs lag med sin begränsade förnuft. ‘Omar sade efter att ha kysst stenen: *”Jag vet att du är en sten som varken skadar eller gagnar – hade jag inte sett Profeten ﷺ kyssa dig hade jag inte kysst dig.”* (Bukhari 1520, Muslim 1720)

Tawafen påminner om fader Ibrahim som byggde huset som en samlingsplats och fristad, och om hur Profeten ﷺ och profeterna Mūsa, Yūnus och ‘Isa alla vallfärdade till det.

Att dricka Zamzam-vatten påminner om Allahs välsignelse med detta välsignade vatten som miljontals människor druckit ur under årtusenden utan att det sinat – och uppmanar till bön vid drickandet, ty Profeten ﷺ sade: *”Zamzam-vatten är för det det dricks för.”* (Ibn Maja 3062, Ahmad 14435 – godkänd av Ibn al-Qayyim i *Zad al-Ma‘ad* 4/320)

Sa‘yn påminner om Hajar – Ibrahims hustru och Isma‘ils moder – och vad hon uthärdade av prövning när hon sprang fram och tillbaka mellan al-Safa och al-Marwa på jakt efter vatten till sin lille son. Uthärdade hon detta och vände sig till sin Herre – hur mycket mer bör då inte vi göra detsamma i våra prövningar?

Stoppet vid Arafat påminner om trängselns dag – uppståndelsens dag. Om tusentals människors trängsel är ansträngande, hur är det då med hela mänsklighetens trängsel, barefoot, nakna, oomskurna, stående i femtiotusen år?

Stenkastningen tränar muslimen i ren lydnad även utan att förstå visdomens orsak – en manifestation av fullständig underkastelse inför Allah.

Slakten av offret påminner om den storslagna händelsen då Ibrahim genomförde Allahs befallning att slakta sin förstefödde son Isma‘il – och

om att känslor som strider mot Allahs befallning inte har någon plats. Det lär oss Isma‘ils svar: *”O fader, gör vad du blivit befalld – du ska finna mig, om Allah vill, bland de tålmodiga.”* (al-Saffat: 102)

Att träda ur ihram uppfostrar i att tålmod bär frukt och att med svårighet kommer lättnad – en glädje som bara den känner som smakat lydnadens sötma, likt den fastandes glädje vid iftar eller nattbörens glädje.

Återkomsten till familjen påminner om den större glädjen – att återförenas med dem i Allahs Paradis – och påminner om att den verkliga förlusten är att förlora sig själv och sin familj på uppståndelsens dag. Allah säger: *”Säg: De verkliga förlorarna är de som förlorar sig själva och sina familjer på uppståndelsens dag – det är den uppenbara förlusten.”* (al-Zumar: 15)

Vi ber Allah att ge oss framgång i Hans lydnad, att nå Hans hus och fullgöra Hans plikter. Må Allahs frid och välsignelser vara över vår profet Muhammad.

